

ת"פ 48069/09/23 - מדינת-ישראל נגד מוחמד רוביע (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 48069-09-23 מדינת ישראל נ' רוביע(עציר)

בפני כבוד השופט איל באומגרט

מדינת-ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

- נגד -

הנאשם:

מוחמד רוביע (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד וליד גאנם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חאלד חכרוש

ב"כ הנאשם: עו"ד וליד גאנם

הנאשם: באמצעות שב"ס

גזר דין

רקע:

1. הנאשם, יליד שנת 2001, הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות נשק (החזקה ונשיאה), עבירות לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) וסעיף 144(ב) (רישא וסיפא) **לחוק העונשין**, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום המתוקן:

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהתאם להסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 9.9.23 בסמוך לשעה 17:30 שהה הנאשם ברכב, בכיכר "המעין" ביישוב נחף (להלן: "הכיכר"). אותה עת, החזיק הנאשם באקדח חצי אוטומטי ובו מחסנית מתאימה ובה 15 כדורים. האקדח הוא כלי נשק המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם. המחסנית היא אביזר לנשק והכדורים הם תחמושת לנשק. כל אלה, ביחד, מהווים נשק. הנאשם החזיק את האקדח, המחסנית והכדורים ללא רשות על פי דין.

ניידת משטרתית מזוהה ובה שוטרים לובשי מדים סיירה בנחף והתקרבה לכיכר. הנאשם אשר הבחין בניידת, יצא מהרכב בו שהה, כשהוא נושא עליו את הנשק והמחסנית. הנאשם ברח מהשוטרים למרחק של כ- 200 מטר ואז נתפס על ידי השוטרים. בסמוך לתפיסתו השליך הנאשם את הנשק מעבר לחומת בית סמוך.

ראיות לעונש:

4. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש, תוך שהמאשימה מאשרת שהנאשם נעדר עבר פלילי. מטעם הנאשם הוגש מכתבו של ראש המועצה (נ/1) (להלן: "**מכתב**"). במכתב כותב ראש המועצה שאין להקל בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. עם זאת, עותר ראש המועצה להקל עם הנאשם, תוך שהוא מתחייב לסייע לנאשם להשתקם ולהפנותו למסגרות הולמות.

המאשימה הסכימה להגשת המסמך הגם שראש המועצה לא העיד, תוך שהיא מבקשת לתת למכתב, נוכח המניעה לחקור את ראש המועצה, את המשקל המתאים.

טיעוני המאשימה לעניין העונש:

5. כעניין של מדיניות כללית, הדגישה המאשימה את החומרה הגלומה בעבירות נשק, נוכח התוצאות המסוכנות שיכולות לנבוע מנשק והשימוש העברייני הנעשה בו. עוד הדגישה המאשימה את ריבוי העבירות בעת האחרונה הנובעות משימוש בנשק בלתי חוקי, על ידי מי שאינו מיומן ואינו מחזיק בנשק כדין.

בסוגיה זו שבה והדגישה המאשימה את הצורך לשמור על שלמות הגוף והרכוש והסכנה הנובעת לביטחון הציבור כתוצאה משימוש בנשק.

נוכח התפשטות עבירות הנשק, עד כדי כך שהפכו למכת מדינה, מפנה המאשימה לשורה של פסקי דין, המדגישים את הצורך בהחמרת הענישה, כחלק מהמאבק בתופעה קשה זו.

זאת ועוד, המאשימה מציינת שהערכים החברתיים שנפגעו הם שלטון החוק, שלום הציבור ובטחונו.

כחיוזוק למגמת ההחמרה בענישה מפנה המאשימה לתיקון 140 לחוק העונשין, הקובע עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקובע בחוק, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם.

6. בעניינו הפרטני של הנאשם טוענת המאשימה, שהנאשם ביצע את העבירה לבדו וברי שלעבירת הנשק קדם תכנון קודם. עוד מציינת המאשימה, שהאקדח שנשא הנאשם הוא קטלני ועסקין בנאשם בגיר המודע לחומרת מעשיו.

כמו כן, מציינת המאשימה שהגם שלא ידועות הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, המדובר

בנסיבות חמורות ויש להילחם מלחמת חורמה בכל שרשרת הנוטלים חלק בעבירות נשק.

המאשימה מפנה לכך שהנאשם יכול היה וצריך היה להימנע מביצוע העבירה ומדובר באקדח טעון בכדורים. מכך עולה, הנזק שיכול היה לנבוע הוא גבוה מאוד.

7. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה אינה מתעלמת מכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן יקר. כמו כן, מאשרת המאשימה שהנאשם הבין היטב את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

8. על כן, סבורה המאשימה שמתחם העונש ההולם נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, כאשר העונש שיושת על הנאשם צריך שיהא ברף התחתון.

נוסף על כך, מבוקש להשית על הנאשם קנס כספי ועונש מאסר מותנה משמעותיים.

טענות הנאשם לעניין העונש:

9. בטיעוניו, הדגיש הסנגור שהנאשם הוא בן 22 שנים ונעדר עבר פלילי. לגילו הצעיר של הנאשם מבקש הסנגור לתת משקל מכריע ולהשית על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון, זאת נוכח ההשפעות השליליות של מאסר מאחורי סורג ובריה.

10. יודגש, כי בא כוחו של הנאשם מודע היטב למגמת ההחמרה בענישה הנובעת מעבירות נשק. עם זאת, מבקש הוא להדגיש שעסקינן באקדח ולא בנשק "ארוך" ולא נגרם נזק תוצאתי כתוצאה מהעבירות בהן הודה והורשע הנאשם. כלומר, במתחם חומרת סוגי הנשק לפנינו נשק במדרג הנמוך.

11. לשיטת הסנגור, ניתן ויש להקל עם הנאשם שכן הוא נעדר עבר פלילי ומכאן יש ללמוד שהמדובר במעידה חד פעמית ואין חשש שהנאשם ישוב למעגל העברייני. זאת ועוד, במקרה דנן, נטען שאין כל צורך בהרתעה פרטנית, שכן הנאשם, נוכח תקופת מעצרו עד להודאתו, הפנים היטב את הלקח והמשמעויות הנובעות מפעילות עבריינית.

כמו כן, הודגש שהעבירות בוצעו ללא כל תחכום, ללא עבירות נלוות ומכל מקום הנאשם לא החזיק בנשק פרק זמן ארוך.

12. נוסף על כך, הדגיש הסנגור את הפגיעה החברתית והכלכלית שנגרמה למשפחתו המורחבת של הנאשם. עוד נטען, כי הנאשם מוצף רגשות חרטה ואין ספק שהנאשם, במו ידיו, הרס את עתידו.

13. זאת ועוד, מבוקש לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ולעובדה שזהו מאסרו הראשון.

עוד ביקש הסנגור לתת משקל למכתב נ/1, שכן לדבריו, מטרת המועצה המקומית נחף לפעול לשיקום צעירה ולאפשר להם לפתח אורח חיים מועיל ויצרני.

14. בכל הנוגע לרף הענישה התואם את ענייננו, סבור הסנגור שבנסיבות העניין עונש מאסר של עד 15 חודשים, יש בו כדי לגלם הן את חומרת העבירה והמאבק בתופעת החזק הנשק הבלתי בחוקי למול נסיבותיו הפרטניות של הנאשם.

דברי הנאשם:

15. בקול חנוק ועיניים דומעות, כשהוא נשנק, שב הנאשם והודה שטעה, הביע חרטה והבטיח לבית המשפט, אך חשוב מזאת, לעצמו ולמשפחתו, שזהו מאסרו הראשון והאחרון. לסיום, ביקש הנאשם את מחילת הוריו על הצער שגרם להם.

דין והכרעה:

16. כעולה מסעיפים 40א - טו לחוק העונשין, שעה שבית משפט נדרש לגזור את דינו של נאשם, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה, והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

הערך החברתי שנפגע:

17. דומה שאין צורך להרחיב בפרק זה. ראוי לציין שנפגע הערך של חיי אדם ושלמות הגוף. כך גם נפגעה תחושת הביטחון של הציבור. גם המחוקק רואה בעבירות נשק חומרה יתרה עת קבע בהוראת שעה בסעיף 144(ז) לחוק העונשין עונש מזערי.

ראו לדוגמה ע"פ 5681/23 חווא נ' **מדינת ישראל** (נבו, 20.12.2023) (להלן: "**עניין חווא**") והאסמכתאות שם:

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי (שאינו מענייננו במקרה דנן). מדיניות ההחמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938)."

בענייננו, החזיק הנאשם ונשא הנאשם באקדח ובו מחסנית הטעונה בכדורים. המדובר בכלי נשק מסוכן שיש בכוחו לגרום נזק, לפצוע ואף להמית. הנשק בו החזיק הנאשם מסוכן ביותר והיה מוכן לפעולה.

נסיבות ביצוע העבירה:

18. על פי עובדות כתב האישום, לא הייתה גלומה מטרה נוספת בהחזקת האקדח ובו המחסנית. עם זאת, אין לשכוח שהנאשם נשא את האקדח הטעון בכיכר היישוב נחף.

ברי שאקדח ובו מחסנית טעונה בכדורים לא הגיע בדרך סתם לנאשם ובוודאי שלא למטרות שלום.

על כן, יש לסווג את נסיבות ביצוע העבירה ככאלה העומדות במדרג חומרה בינוני.

מדיניות הענישה וההלכה הפסוקה:

19. בשורה של פסקי דין, עמד בית המשפט העליון על החומרה הטמונה בעבירות נשק והסיכון הממשי לשלום הציבור והחשש להסלמה. על כן, ככלל, קבע בית המשפט העליון שדינם של מבצעי עבירות נשק הוא מאסר ממשי מאחורי סורג וברית, על מנת להגן על הציבור, להרתיע מפני החזקת כלי נשק למיניהם ולהרחיקם מהחברה.

ראו לדוגמה ע"פ 1693/23 **אסלאם אבו אחמד נ' מדינת ישראל** (נבו, 3.12.2023) והאסמכתאות שם, (להלן: "**עניין אבו אחמד**"). בעניין אבו אחמד, הדגיש בית המשפט העליון שעבירות נשק הפכו מכת מדינה, המצדיקות ומצריכות ענישה הולמת ומחמירה, שכן אנו מצויים במצב חרום בעניין עבירות נשק. עוד הדגיש בית המשפט העליון בעניין אבו אחמד, את הסכנה הטמונה לחפים מפשע כתוצאה מהחזקת נשק שלא כדין, בין אם הם נפגעים כתוצאה מהשימוש בו ובין אם הם נתקלים בו במקרה ונפגעים.

עוד ראו את שנאמר בע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נ' פלאח בלאל** (נבו, 4.5.2023).

20. כל צד הפנה לפסיקה אשר לשיטתו תומכת בגישתו. את דינו של הנאשם יש לגזור בהתאם לשיקולי הענישה הכלליים תוך התאמה לנסיבותיו כפי שפורטו לעיל. כך גם עולה מטיעוני המאשימה שעל אף תחולת סעיף 144(ז) לחוק העונשין הקובע עונש מזערי, מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מהעונש המזערי.

ת"פ 15423-12-19 **מדינת ישראל נ' רוש** (נבו, 11.8.2020) (להלן: "**עניין רוש**"). המאשימה מבקשת להסתמך בענייננו על עניין רוש, שם בגין עבירות דומות, בהסדר טיעון לעניין העונש, אימץ בית המשפט רכיב עונשי של מאסר למשך 24 חודשים מאחורי סורג וברית. אולם, למקרא עניין רוש עולה שלנאשם היה עבר פלילי בעבירות נשק, סחיטה ואיומים, רכוש ואלימות. גם מאסר מותנה לא הרתיע את הנאשם. חרף זאת עתרה המאשימה שם למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

ת"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (נבו, 17.11.2016) (להלן: "**עניין ג'באלי**"). בעניין ג'באלי, עליו מסתמכת המאשימה, נדון נאשם בגין עבירות דומות לאלה שכאן למאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים. אולם, לנאשם בעניין ג'באלי היה עבר פלילי מכביד שכלל שוד מזוין, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, וכן עבירות

רכוש. כעולה מעניין ג'באלי לא היה במאסרים קודמים כדי להרתיעו.

בת"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 14.9.2022), התברר עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירות נשק בצירוף עבירות נלוות הכוללות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהיה שלא כדין בישראל. בית המשפט קבע שהעונש הראוי הוא 36 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

בת"פ 3952-02-23 **מדינת ישראל נ' סנקה** (נבו, 31.1.24) (להלן: "**עניין סנקה**"), התברר עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק וכן בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות. לחובת הנאשם בעניין סנקה עבר פלילי. כעולה מעניין סנקה הוא השליך רימון הלם לעבר בית עסק. בהסדר טיעון לעניין העונש נדון הנאשם למאסר של 18 חודשים, בצירוף הפעלה של מאסר מותנה של 6 חודשים כאשר 4 חודשים ירוצו בחופף וחודשיים במצטבר.

יש לזכור שעבירה של רימון של אחזקת רימון הלם, בה הורשע הנאשם בעניין סנקה, היא במדרג נמוך יותר מעבירה של החזקת אקדח, שכן ככלל אין בכוחו של רימון הלם להרוג.

בת"פ 51209-04-23 **מדינת ישראל נ' עמאש** (נבו, 7.2.2024) (להלן: "**עניין עמאש**"), התברר עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) וכן עבירה של סיוע לירי באזור מגורים. בית המשפט בעניין עמאש מצא לגזור עליו עונש מאסר של 20 חודשים. עם זאת, הודגש שלנאשם בעיות קוגניטיביות ורפואיות.

בת"פ 32277-05-23 **מדינת ישראל נ' טארק** (נבו, 5.2.2024) (להלן: "**עניין טארק**"), הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר כלל הרשעה בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי הסדר הטיעון שכלל רכיב עונשי נדון הנאשם למאסר בפועל של 24 חודשים.

בת"פ 25009-02-23 **מדינת ישראל נ' סאלח** (נבו, 19.2.2024) (להלן: "**עניין סאלח**"), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת. בעניין סאלח הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו עלה שהנאשם החל בהליך טיפולי מיטיב ומוצלח. בנסיבות אלה נדון הנאשם בעניין סאלח לריצוי 20 חודשי מאסר.

21. בהינתן שורת פסקי הדין שהובאו לעיל, ועתירת המאשימה לפיה מתחם הענישה נע בין 24 חודשים ל- 48 חודשים, כאשר עניינו של הנאשם ראוי שיהיה ברף התחתון, נקבע בזאת שמתחם הענישה הראוי נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

22. בעניינו הנאשם הוא צעיר כבן 22 שנים, נעדר כל עבר פלילי. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הסדר

טיעון ובכך חסך מזמנה של המאשימה והעדים מטעמה. יש להפנות את תשומת הלב שכתב האישום כלל 19 עדים.

אומנם לא הוגש תסקיר שירות המבחן, אולם, התרשמות בית המשפט היא שהבעת החרטה של הנאשם היא כנה ואמתית. כפי שצוין לעיל, גרונו של הנאשם נחנק מדמעות שעה שהתחייב שזה מפגשו הראשון והאחרון עם רשויות החוק. ניכר היה על הנאשם שהמעצר היווה עבורו חוויה מטלטלת ומפנימה.

כמו כן התרשם בית המשפט, כי הנאשם הבין והפנים היטב את ההשפעה השלילית שיש במעצרו הן עבורו והן עבור משפחתו.

דומה שההליך המשפטי ותוצאותיו היוו עבור הנאשם גמול מרתיע. זאת ועוד, בהרשעה עצמה יש כדי לפגוע פגיעה ממשית ביכולת הנאשם להשתלב, לאחר שחרורו, במעגל העבודה.

כמו כן, התרשם בית המשפט מהורי ואחות הנאשם ששהו באולם. ניכר היה שמדובר בתא משפחתי מלוכד, אשר שם לנגד עיניו את מטרת שיקום הנאשם והשבתו לדרך הישר. נסיבותיו הפרטניות והמיוחדות של הנאשם מצדיקות ענישה ברף התחתון של מתחם העונש שנקבע לעיל.

התוצאה:

23. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 9.9.2023.

12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

קנס בסך של 5,000 ₪. או 30 ימי מאסר חלף הקנס. הנאשם ישלם את הקנס בחמישה תשלומים שווים ועוקבים החל מ-28.4.24 ואילך. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים, תעמוד היתרה לתשלום מידי.

24. זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

